

La Cultura

Pepa Sala

Amics, amigues, em toca parlar de cultura, una paraula que he buscat al diccionari, i entre d'altres accepcions, m'he quedat amb *"Conjunt de tradicions literàries, artístiques, històrico-social, científiques i de formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat, o de tota la humanitat"*. És evident que els lingüistes resumeixen molt, però m'agrada aquesta síntesi, i intentaré desgranar, avui aquí, un dia d'aquest final de segle, a Sant Cugat del Vallès, un poble que ha esdevingut ciutat, quin sentit té aquest concepte que anomenen cultura. La primera cosa que se m'acudeix és fer-me preguntes:

"Conjunt de tradicions i formes de vida". Aquest punt em planteja forts interrogants.

- Com podem saber a Sant Cugat, que fa tot just trenta anys tenia poc més de 5000 habitants i que actualment en té més de 50000 –amb possibilitats d'arribar als 70000–, quines són les tradicions i formes de vida que li són pròpies i les que no? Aquí sense dogmatismes ens hem de fixar que la societat –no només la santcugatenca– ha canviat fins al punt de posar en dubte els fonaments amb que es van elaborar els conceptes de cultura. Vivim una època en què els mitjans tecnològics permeten fer possible qualsevol cosa, fins la clonació, però on l'individu no sap, en general d'on ve i on vol anar, quines són les tradicions i formes de vida que vol arraconar i quines són les que vol mantenir o transformar.

Per això plantejo als ponents i participants de les sessions de "Ciutat i Territori" i de "El disseny de la Ciutat" que contestin, si poden, els següents interrogants:

- El desenvolupament econòmic-social de Sant Cugat, que ens ve donat no per les voluntats dels polítics locals, sinó pels plans metropolitans elaborats en els despatxos dels experts de dreta o d'esquerra –segons s'escau– d'aquest món globalitzat, ha portat a més de cinquanta mil persones a viure aquí. Algú s'ha plantejat quin és el que volen? Quines són, per a ells, les tradicions i les formes de vida, és a dir la seva cultura?. Posaré un exemple proper: l'Escola de Dansa Catalunya de l'Esbart amb més de 270 alumnes, sabem per què els pares hi porten els seus fills? Podria ser que simplement fos pel preu de les quotes? O hi van, perquè entenen el que s'hi fa, el que hi volem fer i el que s'hi dóna? Si la resposta fos positiva a aquesta darrera pregunta, immediatament podríem interpel·lar a l'estament polític: quan es fa la ciutat s'ha de pensar quin model cultural i de formes de vida es vol. O bé primen interessos aliens, legítimis d'altra banda, de negocis immobiliaris i de tot tipus? Aquí voldria dir que no haurien de ser necessàriament incompatibles.

Una altra pregunta, ara dirigida a la pròpia societat santcugatenca ":

- Sabem què vol la gent de Sant Cugat? Per exemple: per què una Ràdio Municipal, per què l'Aplec de la Sardana, per què fomentar determinades activitats artístiques? Podria ser que en el nivell de desenvolupament actual –que, repeteixo, no es dóna tan sols a Sant Cugat, sinó dins del model de ciutat capitalista occidental– els actuals ciutadans apreciessin més un altre model, és a dir unes altres formes de vida? Com interpretem la quantitat de col·legis privats religiosos –i ho dic amb el màxim respecte per la pluralitat– que hi ha al nostre municipi?...

Amics acabo, amb una conclusió: ens cal més informació, ens manquen planificadors que ens expliquin quin model cultural apliquen i pensen aplicar a la nostra ciutat...